

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. januar 2009
Kontor: Civil- og Politiafdel-
lingen
Sagsnr.: 2008-150-0933
Dok.: JEE41548

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 119 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. november 2008.

Brian Mikkelsen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 119 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er ministeren enig med Dansk Folkeparti i, at politiet og de sociale myndigheder skal bruge nultolerance over for familier, der truer med at begå en æresforbrydelse, f.eks. over for en datter, der ikke ønsker at være i et tvangsægteskab, således at familien bliver presset fra alle sider, herunder på de sociale ydelser, i det omfang lovgivningen muliggør det, til at opgive deres trusler m.m. mod den uskyldige i eksemplet, der blot ønsker at være dansker med frihed til at bestemme over sit eget liv?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Integrationsministeriet, Velfærdministeriet og Rigspolitiet.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har oplyst følgende:

”Der er iværksat en række initiativer, som har til formål at forebygge og forhindre æresrelaterede forbrydelser, herunder tvangsægteskaber. En række af disse initiativer er bl.a. henvendt til forældre eller andre i familien, der kan være med til at udøve pres på den unge i forhold til f.eks. indgåelse af ægteskab.

Initiativerne omfatter bl.a. konfliktmægling, der varetages af Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK) i familier, hvor der er opstået en æresrelateret konflikt. LOKK har mæglet i en del sager af forskellig karakter i familier med etnisk minoritetsbaggrund, f.eks. i sager om ægteskab eller i såkaldte kærestepar-sager, hvor forældre har været imod deres barns kæresteforhold. LOKK har ofte haft gode resultater med at finde bæredygtige løsninger, der kunne accepteres både af den unge og af forældrene.

Regeringen vil endvidere etablere en central rådgivnings- og informationsenhed, herunder et landsdækkende mæglerkorps. Enheden skal tilbyde mægling, støtte til unge mænd og kvinder, der er flygtet fra tvangsægteskab, samt rådgivning og information til frontmedarbejdere. Enheden tænkes endvidere at kunne varetage forebyggende arbejde i form af f.eks. holdningsbearbejdning via debatter, kampagner, inddragelse af frivillige og minoritetsorganisationer mv.

Desuden er etablering af et rollemodelkorps vedrørende æresrelaterede konflikter undervejs. Korpset vil bestå af unge med etnisk minoritetsbaggrund, som skal rejse rundt i landet og

fortælle andre unge om deres erfaringer og gå i dialog med de unge om æresbegreber, tvangsægteskaber, kønsligestilling mv. for at opnå en holdningsændring.

Endelig indeholder udlændingeloven bestemmelser, der har til formål at beskytte unge mod tvangsægteskab i forbindelse med ægtefællesammenføring.”

Velfærdsministeriet har oplyst følgende:

”De sociale ydelser i Danmark udgør et finmasket system, der i høj grad har til hensigt at målrette ydelserne til de personer, der har de største behov. Mange sociale ydelser er desuden indrettet på en måde, så modtagerne igennem økonomiske incitamenter tilskyndes til at udvise en bestemt adfærd, som for eksempel beskæftigelse.

Sociale ydelser ophører typisk, hvis modtageren ikke længere opfylder betingelserne. Dette gælder også, hvis modtageren dømmes for en forbrydelse og som følge deraf indsættes til afsoning i en institution under kriminalforsorgen. Reglerne giver dog ikke grundlag for at stoppe udbetalingen af sociale ydelser, før en kriminell handling har ført til dom og frihedsberøvelse.”

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”1. Rigspolitiet udsendte i juni 2006 retningslinier til landets politikredse for den politimæssige håndtering af æresdrab og andre strafbare forhold, der har forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

Der blev i den forbindelse med omgående virkning iværksat en systematisk og landsdækkende politimæssig monitoring af mulige strafbare forhold, der har forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

Rigspolitiet udarbejdede i 2007 endvidere en strategi for politiets indsats over for æresrelaterede forbrydelser. Formålet med strategien er at fastlægge en overordnet ramme for den samlede politimæssige håndtering af denne kriminalitetsform såvel lokalt i politikredsene som centralt hos Rigspolitiet.

Iværksættelsen af den systematiske politimæssige monitoring indebærer bl.a., at politikredsene løbende skal indberette samtlige foreliggende oplysninger, der kan være af betydning for bekæmpelsen af æresrelaterede forbrydelser til Nationalt Efterforskningsstøttecenter (NEC) i Rigspolitiet, hvor politikredsenes oplysninger bearbejdes og suppleres med oplysninger fra andre kilder, herunder fra sociale myndigheder og

organisationer samt udenlandske kilder, ligesom de analyseres.

Formålet med den systematiske politimæssige monitoring er, at politiet på baggrund af en omfattende og aktuel baggrundsviden proaktivt – det vil bl.a. sige uden at afvente anmeldelser – kan iværksætte og målrette efterforskninger inden for de områder, som er undergivet systematisk politimæssig monitoring, ligesom den præventive indsats kan styrkes. Det kan i den forbindelse oplyses, at Rigspolitiet siden midten af 2006 og frem til udgangen af november 2008 har modtaget ca. 380 indberetninger fra politikredsene vedrørende æresrelaterede sager.

2. Det fremgår af Rigspolitiets strategi for politiets indsats over for æresrelaterede forbrydelser, at politikredsene bl.a. har til opgave at erkende og identificere æresrelaterede sager og således efterforske mulige strafbare forhold, der kan have forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

Politikredsene skal endvidere yde en præventiv indsats i forhold til æresrelaterede forbrydelser, herunder ved at sætte truede personer i kontakt med relevante myndigheder og organisationer mv. for herved at sikre, at de pågældende får den nødvendige støtte, ligesom politiet skal iværksætte relevante beskyttelsesforanstaltninger i forhold til truede personer, når dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Politiet indgår i den forbindelse i et tæt og konstruktivt samarbejde med alle, der kan bidrage til den intensiverede indsats over for denne type af forbrydelser, og Rigspolitiets strategi for indsatsen mod æresrelaterede forbrydelser bygger således på et udbygget samarbejde mellem politiet og andre relevante myndigheder samt visse organisationer og foreninger, herunder særligt myndigheder og organisationer, der varetager sociale og sundhedsmæssige opgaver.

3. Rigspolitiet har som supplement til strategien udsendt en vejledning, der indeholder en række anbefalinger til brug for politiets behandling af æresrelaterede forbrydelser med henblik på at sikre den bedst mulige politimæssige håndtering af sådanne sager.

Vejledningen er udformet som en – klassificeret – manual og indeholder bl.a. retningslinier for politikredsenes visitation af de omhandlede sager, inddragelse af relevante støtte- og rådgivningsgrupper mv., anvendelsen af præventive samtaler med de truede personer samt vurdering af den konkrete trussel mod den enkelte forurettedes sikkerhed, herunder med

henblik på iværksættelse af eventuelle relevante beskyttelses-tiltag og præventive samtaler.

Sådanne beskyttelsesforanstaltninger vil efter omstændighederne f.eks. kunne omfatte udlevering af politiets særlige alarmtelefon/overfaldsalarm eller i meget alvorlige tilfælde ny identitet mv. som led i det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram.

Det fremgår endelig af vejledningen, at politikredsene kan søge bistand hos Landsorganisationen for Kvindekrisecentre (LOKK), som bl.a. vil kunne rådgive politikredsene om diskrete anbringelsessteder, kontakt til de sociale og sundhedsfaglige myndigheder samt eventuelle mæglingsbestrebelse i forhold til de involverede parter. Politikredsene vil i den forbindelse videreformidle oplysninger herom til forurettede.

Det er efter Rigspolitiets opfattelse afgørende, at den beskrevne politimæssige indsats følges op af de relevante og nødvendige sociale tiltag i forhold til ofrene i de sager, der kommer til myndighedernes kendskab. Det gælder såvel sager, hvor der er begået en æresrelateret forbrydelse, som sager, hvor der alene er indikationer på, at den pågældende vil kunne blive offer for en sådan forbrydelse.”

Det kan supplerende oplyses, at Folketinget i foråret 2008 vedtog regeringens lovforslag om skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab, jf. lov nr. 316 af 30. april 2008, der trådte i kraft den 2. maj 2008. Med denne lovændring blev der indført en forhøjet strafferamme på 4 års fængsel for ulovlig tvang efter straffelovens § 260 i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Den forhøjede strafferamme har til formål at afspejle samfundets stærke afstandtagen fra tvangsægteskaber.

Som det fremgår, er der således i de senere år iværksat en lang række målrettede tiltag med henblik på at sikre, at der sættes konsekvent ind over for æresrelaterede forbrydelser.